Pregaria.cat

Entrada

Déu ens habita

Potser ho he sentit dir molts cops això. Déu és arreu, també en mi. Com imaginar, aquesta realitat? Com una boira? Com una atmosfera? Com un àmbit?....no, res em val. Hem de cercar per un altre camí.
Quan estimo tinc la persona estimada dins meu. És clar, no hi és físicament, però hi és als pensaments, als sentiments, a la intenció, a la imaginació. M'habita virtualment, i per cert de forma viva i fins i tot apassionada. Però la limitació del nostre amor no dóna la possibilitat d'una unió total, permanent i real, mantenint cada persona en la seva pròpia identitat.
Déu Amor ens habita virtualment i molt més. És relació, és presència, és moció, es oferta, és invitació, és unió i és comunió.
Sempre que prego he de començar en el silenci mut que accepta i gaudeix de la Presència. Molts cops arriba la quietud, altres no arriba a causa del batibull de tantes excitacions i sensacions internes que ens ofeguen neguitosament. Són peatges psicològics de la cultura del nostre món. Aleshores faig un acte de fe i una petició: "*Disculpa, soc un home o una dona d'una societat molt excitada i buida, no estic en forma avui, però des de la meva situació crec que habites dins meu. T'estimo".*
Déu que ens habita és font de quietud, de repòs, de diàleg i de pau. Abans de començar tota pregària va bé recordar-ho. Durant la pregària es viu. Després de la pregària en resta l'agraïment.

1.- Déu ens habita perquè ens estima.
2.- En Jesús es fa tan proper que és un de nosaltres.
3.- El secret d'aquesta presència és l'Amor.
4.- Cal aprendre a connectar la sintonia interior de l'Amor.
5.-Sempre un acte de fe és una connexió en una dimensió especial. Li agrada molt la fe, com en el cas d'Abraham o Maria.
6.- La societat ens desconnecta contínuament de la relació d'Amor.
7.-És lògic. La societat és economicista, classista i campi que pugui.
8.- Déu en mi és quietud, silenci i àmbit d'Amor.
9.-La pau de Déu no és fruit d'una victòria o una negociació, es la pau de l'estimació. Quiet en Ell reposo.
10.- Si un cop a la vida has sentit que Déu habita en el teu cor, mai més ho oblidaràs i sempre esperes tornar-ho a sentir. És incomparable. Ajuda força. Però ara és millor la fe.